

۳۱۵- ای ناظر بملکوت ابهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۱۵- ای ناظر بملکوت ابهی

ای ناظر بملکوت ابهی، خوشا حال نفوسیکه بصرف فطرت منجذب الی الله گشتند و بمغناطیس محبت سارع بمشهد فدا از جان و خائمان بیزار شدند و از آنچه غیر رضای حضرت دوست بود در کنار گشتند. چون ذبیح ملیح بقربانگاه شتافتند و چون مسیح فصیح بر صلیب بلسان بلیغ مناجات نمودند چون خلیل جلیل در آتش نمرودیان فتادند و چون موسای کلیم در دست قبطیان چون یوسف صدیق در سبیل الهی اسیر زندان شدند و چون نوح نجی در طوفان طغیان ستمکاران چون سید حضور در دست قوم کفور افتادند و چون زکریا مظلوم در دام اهل غرور چون سید یترب و امام بطحاء در صدمات و مشقات لایحسی افتادند و در تعذیب و تکفیر و توهین اهل شقا چون حسین مظلوم در دست قوم ظلم گرفتار شدند و در کربلا در شدت کرب و بلا افتادند و عاقبت جان باختند و در میدان فدا اسب تاختند و از این تنگای عالم ادنی بملکوت ابهی شتافتند. طوبی لهم و بشری لهم من هذا الفضل الذی اختص الله به من شاء من عباده المقربین. لَعَمْرُكَ إِنَّ أَطْلَعْتَ بِسِرِّ الشَّهَادَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ سِرِّ الْقُرْبَانِ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ لَسَرَعْتَ مُنْجَذِبًا إِلَى مَيْدَانِ الْفِدَاءِ مُنَادِيًا الْوَحَا الْوَحَا إِلَى الْمَوْهَبَةِ الْكُبْرَى الْبَدَارُ الْبَدَارُ إِلَى الرَّحْمَةِ الْعُظْمَى الْعَجَلُ الْعَجَلُ إِلَى الْغَنِيمَةِ الْعُلْيَا وَ لَكِنَّ اللَّهَ سَتَرَ هَذَا النُّورَ وَ كَتَمَ هَذَا السِّرَّ الْمَكْنُونِ وَ الرَّمَزَ الْمَصُونِ إِجْلَالًا لِأَمْرِهِ وَ صَوْنًا لِمَقَامَاتِ قَدْسٍ أَحَبَّتِهِ حَتَّى يُظَهَّرَ سِرُّ الْاِخْتِصَاصِ وَ يُشْرَقَ اِنْوَارُ الْمَوْهَبَةِ فِي مَشَاكَاةِ الْخَاصِّ إِنَّهُ يَهَبُ مِنْ يَشَاءُ وَ يُعْطِي مَنْ يَشَاءُ وَ يَمْنَعُ عَمَّنْ يَشَاءُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ يُوقِفُ عَلَى الْاِنْفَاقِ بِفَضْلِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْكَرِيمُ الْفَضَالُ.

ORIGINAL

AUDIO